

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini izleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl: 2 Sayı: 59 25 Ocak 1967 Fiatı: 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT
Sorumlu Yönetmen: ERDOĞAN GÖNÜLLER
Yönetim Yeri: Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3
Yazışma adresi: P. K. 80 - TRABZON
Baskı: "Hâkimiyet" Basımevi

İŞ ADAMLARI «BOLLUK» NUTUKLARI SÖYLİYEDURSUN

Açlık kapıya dayandı!

ATTİLÂ AŞUT

TÜRKİYE'nin kaymağını yiyen "büyük iş adamları", yeni yıl dolayısıyla gazetelere demeçler vermişler: "1967 bolluk yılı olacak, yatırım yılı olacak, mutluluk yılı olacak!..." diye.

Gürcü Bacı kehanetlerini andıran bu iyimser demeçleri verenler, kendi açılarından haklıdırlar. Çünkü, bu soygun düzeni devam ettiği sürece, emekçilerin alınterini sömürenler elbette «bolluk ve mutluluk» içinde yüzecek; onların çocukları, torunları millî gelir dağılımından en büyük payı alarak yine fabrikatör, ithalâtçı, ihracatçı, doktor, mühendis, avukat olmaya devam edeceklerdir! Ama, ya emekçiler, ya emekçilerin çoluk - çocukları? Onlar da karın tokluğuna el kapılarında kulluk etmeye, binbir güçlükle yetiştirdikleri ürünleri yok pahasına elden çıkarmaya ve aracının, tefecinin elinde oyuncak olmaya razı edileceklerdir! İşte onların anladığı özgürlük düzeni, «hürriyet içinde kalkınma» budur!

1967 yılında Türkiye'de bolluk olacakmış. Lâf!.. Türk emekçisi her yıl böyle aldatılıyor, böyle uyutuluyor. Ne demiş Başbakan Demirel: «Türkiye her yeni yıla daha güçlü girecektir.» Ama, daha bu demecin mürekkebi korumadan, Tarım Bakanı Bahri Dağdaş, Bütçe Komisyonun da tehlike çanlarını çalıverdi:

«Açlık Türkiye'yi tehdit ediyor!»

Evet, açlık kapıya dayanmış, ama Başbakan yine bolluktan, bereketten dem vuruyor! Peki ya zamlar, ya yeni vergiler, ya hayat pahalılığı, ya bütçe açığı, ya enflâsyon?., Canım boşverin bunlara siz! Başbakan «bolluk, bereket» diyor ya, siz ona bakın. Demirel'in sözü senettir!

Türkiye'de henüz mağara hayatı yaşıyan insanlar var... Devlet İstatistik Enstitüsü'nün yaptığı araştırmalardan öğrendiğimize göre, yurdumuzda 191.561 konut mum ve çıra ile, 126.723 konut ise yağ kandili ile aydınlanıyor! Başka ulusların Ay yolculuğuna hazırlandıkları bir çağda, Türkiye'de yağ kandili ile aydınlanan, dere suyu içerek yaşıyan insanlar ha! Ama durun, istatistikler bununla da bitmiyor. Küçük dilinizi yutmadan, şu rakamlara da bir göz gezdirin bakalım:

Türkiye'de 1 milyon veremli, 25 bin frengili, 10 bin cüzzamlı var. Yurdumuzda yaşıyan her 32 kişiden biri trahomlu... Doğan altı çocuktan biri henüz bir yaşına gelmeden, gıdasızlıktan ölüyor! Adıyaman'da 25 bin kişiye bir doktor düşüyor. Her yıl binlerce çocuk kızamıktan ölüyor. İşsizlerin sayısı milyonları buluyor...

Demek 1967 yılı «bolluk, bereket, mutluluk yılı» olacak. Ne iyi! Ama Türkiye'nin gerçekleri, torunlarına bırakacakları servetlerden başkasını düşünmiyen bu modern falcıları, bu halk dolandırıcılarını yalanlıyor. Hem de bu yalanlamayı, bizzat devletin resmî kişileri, resmî belgeleri yapıyor!

Sözü burada Türk emekçisine yöneltiyoruz:

Gecekondularda, mağaralarda, ağaç kovuklarında yaşıyan insanları; dere suyu içip tifodan kırılan insanları; okul, hastane, ilâç yüzü görmiyen insanları; göğüslerinde taşıdıkları «İstiklâl Madalyası»na rağmen sokaklarda dilenmek zorunda kalan insanları kurtarmak sizin elinizdedir! Birleşeceksiniz, kendi partinizi bulacaksınız ve emekçiler olarak ağırlığınızı devlet yönetimine koyarak Türkiye'nin çehresini değiştireceksiniz! Bunun başka yolu yoktur.

Kurtuluşu, şimdiye dek olduğu gibi kendi dışınızdan beklerseniz; açlığınızla, yoksulluğunuzla, işsizliğinizle alay eden böyle «bolluk, bereket, mutluluk» nutuklarını daha çoook dinler siniz!

Anlatabildik mi?

Faşist'in ölümü

Nasıl devrildi yere
Bir görmeliydiniz
Nasıl
Gözleri fırlamış dışarıya
İkibüklüm
Nasıl kıvrandı
Nasıl
Bir görmeliydiniz
Solucanlar gibi.

Sabri SORAN

ÖKÜZÜN ALTINDA BUZAĞI

MEHMET YALÇIN

AMACIM; kimseyi teşhir veya itham etmek değildir. Her meslek içinde iyi ve kötüleri vardır. İyileri övdüğümüz gibi, yetersizleri ve yetkisini kötüye kullananları da duyuracağız, eleştireceğiz. Yani pirinç ayıklıyacağız. Her ülkücünün görevidir bu. Böylelerini iyi öğrenmeli, uyanık bulunmalı, zamanında tedbir almalıyız.

Gaziantep'te yayımlanan haftalık «Toplum» gazetesinde «Ben Sendenim» adlı bir şiirim çıkmıştı. Basın Savcısı el koymuş. Benim «halk sınıflarını, servet sahibi zümre üzerine kışkırttığımı...» ileri sürmüş. Halbuki şiirde «herkesin çalıştığı kadar yemesi, kimsenin kimseyi sömürmemesi gerektiği...» savunuluyordu... 312. Madde'ye muhalefetten Asliye Ceza Mahkemesine verildim, sonunda beraat ettim.

Olanları yazarak, şiirle birlikte, İstanbul'da yayımlanan «Yargı» dergisine yolladım. Dergi yazıyı eksik ve biraz değişik yayımlamış, 142. Maddeye muhalefetten mahkemeye verildiğimi yazmış, beraat ettiğimi yazmamış. İstanbul Savcısı da fırsatı ganimet bilmiş! İyice araştırmadan, durumu Gaziantep'ten iyice öğrenmeden, bizi şapa oturtmaya karar vermiş!... Sorgu Yargıcı tarafından ifadem alındı. Ben de şaşırdım, ifademi alan Yargıç da şaşırdı. Asliye Ceza'da beraat ettik, Ağır Ceza'ya gidiyor duk! Yasalardan pek anlamadığım için, gerçekten böyle oluyor sandım ve çok korktum! Bu tür lü soğuk şakalar yapılır mı, bay Savcı?

Kendimden olduğu için özür diliyerek, bir örnek daha vereyim: Ben folklorcu olmaya çalışıyorum. Gezdiğim yerlerde, duyduğum öyküleri, masalları, deyişleri... derliyorum... 1961 yılında Turhal köylülerinden dinlediğim bir masalı yazdım. Aynı yıl «Demet» dergisine yolladım. Sonra biraz daha işliyerek, geliştirerek, Tokat'ta çıkan «Barış» gazetesinde yayımlattım (1966). Tokat Emniyet Müdürü, Savcı'ya ihbar etmiş. Beni tanımıyan, yüzümü dahi bir kez olsun görmemiş olan Emniyet Müdürü, raporunda, benim «bozguncu ve geçimsiz» olduğumu yazmış. Çıkarcıları ve şaşkınlığın psikolojisi içinde kıvranan bazı üst makamları memnun etmek amacı ile ülkücülerin peşine düşmeye alışkın olmadığım için, bu sıfatları kabul edemiyeceğim... Aslında Savcı Vey si Ünser'in, beni bırakıp Emniyet Müdürünün peşine düşmesi gerekirdi. Çünkü hakaret ediyor. Savcı, bazı yetkililerin değil, Türk Ulusunun savcısıdır... Maalesef benim peşime düştü. 1961'de yazdığım bir masaldan, beş yıl sonra Ağır Ceza'ya verildim! Meğer se ben ne imişim! Gözümün önünü göremiyorum sandıydım, beş yıl ötesini görebiliyormuşum! Beni böyle yüceltti ği için, Savcı'ya teşekkür etmem gerek!

Kış ortasında Finike den kalktım, taa Tokat'a gittim. Bir yığın masraftan çıktım. Savcı altı yıl hapsimi istiyordu, ilk duruşmada, on dakikada beraat ettim...

Öküzün altında buzağı arıyanlara geçmiş olsun!

VİETNAM 67

Çok az mutlulardan çok azı
Nis'de mi, Montekarlo'da mı kutlasak yılbaşını
Diye düşünürken şu uygar çağda
Bir yılbaşı gecesi
Varalım Vietnam'a

Vietnam barut barut, mermi mermi
Top-tüfek jet en güçlüsünden
Atom bombası ha patladı ha patlıyacak
Açlık o biçim
Dizboyu yüz karası

1967 yılbaşı gecesi Vietnam
Kurtuluş savaşı Anadolusu
Bugünün Kıbrıs'ı, Kongo'su tüm uluslar
Kadın erkek çoluk çocuk
Pasifik ötesi ejderhasına karşı
Öylesine inançla savaşmada

1967 yılbaşı gecesi
Bir yanda kuş sütü noksansız gâvur
Dünyanın en güzel avradı da
Ona hizmete hazır
Yoksul mu yoksul Vietnam'lı
Tıpkı 1920 Anadolu askeri
Ve alçakça dipçiklenen Vietnam'da
1920 Anadolusu baştanbaşa

İki yavrusunu yitirmiş Vietnam'lı kadın
1967 yılbaşı gecesi
Korkusu kalanını da yitirmekten

Çikolata beğenmiyen çocukların
Da yaşadığı dünyada
1967 yılbaşı gecesi Vietnam'da
Maması, sütsüz memeli annesinin
Gözyaşıdır Vietnam'lı çocuğun

Gelir yeni yeni yıllar
Ağlar Vietnam'lı
Ağlar Kongo'lu
Ağlar Kıbrıs'lı
Bombalar atılır insanlık üstüne
Bitmez özgürlük savaşı
Bitmez Vietnam'lar
Gelmez yepyeni yıllar!

Süleyman ALTUN